

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členiek JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu **V. M., S.S.**, B.P., zastúpeného *Mgr. F. P.*, advokátom so sídlom B.H., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/14449-81817/2008/990447-r zo dňa 03. novembra 2008, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/1/2009-43 zo dňa 30. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/1/2009-43 zo dňa 30. septembra 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/14449-81817/2008/990447-r zo dňa 03. novembra 2009, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica I č. 651/230/41136/08/Ška zo dňa 11. júla 2008 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2007 v sume 44 118 Sk žalobcovi v zmysle § 44 ods. 6, písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších

predpisov. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že po prejednaní veci na pojednávaní a oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu zistil, že u žalobcu bola vykonaná daňová kontrola dane z pridanej hodnoty za október 2007. Správca dane neuznal odpočítanie dane z pridanej hodnoty z dodávateľskej faktúry č. X. zo dňa 30. októbra 2007, ktorou spoločnosť V. S., S.S. B. vyfakturovala žalobcovi cenu za prevod spolumajiteľského podielu k patentovej prihláške č. X. registrovanej na Úrade priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky na základe zmluvy o prevode spolumajiteľského podielu č. X. zo dňa 30. októbra 2007 vo výške 44 118 Sk. Jedným z dôvodov, pre ktoré prvostupňový správny orgán neuznal oprávnenosť odpočtu dane z pridanej hodnoty z predmetnej faktúry bola skutočnosť, že medzi žalobcom predloženými dokladmi nie je písomná zmluva o prevode práva na riešenie, ktorá by skutočnosť tohto prevodu osvedčila zákonným spôsobom. Aj súd z obsahu správneho spisu zistil, že sa v ňom nenachádza zmluva o prevode práva na riešenie zo spolupôvodcov na spoločnosť V. S., S.S. B.. Druhým dôvodom bola skutočnosť, že zmluva o prevode spolumajiteľského podielu č. X. zo dňa 30. októbra 2007 bola za prevodcu - spoločnosť V. S., S.S. B. podpísaná neoprávnenou osobou Ing. I. K., ktorý v čase podpisu zmluvy nebol splnomocneným zástupcom tejto spoločnosti. Tretím dôvodom neuznania odpočtu DPH bolo, že žalobca ako jeden zo spoluprihlasovateľov patentu mal právo na riešenie, ktoré ho oprávňovalo využívať vynález v celom rozsahu aj bez predmetného prevodu od spoločnosti V. S., S.S. B.. Súd sa stotožnil s právnym záverom správneho orgánu, že spoluprihlasovateľ patentu má právo autonómne využívať patent ako celok podľa príslušných ustanovení patentového zákona. Na žalobcom preukazované použitie nadobudnutého majetku ho oprávňovalo už to, že bol spolumajiteľom práva na riešenie ako spoluprihlasovateľ predmetného patentu. Súd tiež súhlasil so záverom správneho orgánu, že odpočítať možno len také zdaniteľné plnenie, ktoré platiteľ použije na dodávky tovarov a služieb. Za nesprávny však považoval právny záver žalovaného, že predmetné nehmotné právo možno použiť len využitím vynálezu, pretože jeho majiteľ je oprávnený nakladať s ním aj inak, môže ho napríklad scudziť s účelom dosiahnutia príjmu. Nemení to však nič na skutočnosti, že žalobca v daňovom konaní nepreukázal, že predmetné zdaniteľné plnenie skutočne existovalo, nakoľko nepreukázal, že spoločnosť V. S., S.S. B. bola majiteľom, resp. spolumajiteľom práva na riešenie, ktoré na žalobcu prevádzala. Preto kým nebola preukázaná existencia zdaniteľného plnenia, ktoré platiteľ použije na svoje dodávky tovarov a služieb, bolo nadbytočné skúmať, či Ing. I. K. bol oprávnený pri predmetnom obchode konať za spoločnosť V. S., S.S. B.. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne, je vo výroku v súlade so

zákonom. O trovách konania súd nerozhodoval, pretože v konaní nebol podaný návrh na ich náhradu.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie s odôvodnením, že napadnutým rozhodnutím bola vec po právnej i skutkovej stránke posúdená nesprávne. Namietal, že žalovaný aj súd posúdili predmet sporu z hľadiska patentového zákona, no na úkor základných princípov dane z pridanej hodnoty uvedených v Smerniciach ES a v zákone o DPH. Zmluvou č. X. zo dňa 30. októbra 2007 došlo k prevodu spolumajiteľského podielu k právu na riešenie medzi prevodcom V. S., S.S. na žalobcu ako nadobúdateľa. Zo Smernice Rady 2006/112/ES a z § 3 ods. 2 zákona o DPH vyplýva, že prevod spolumajiteľského podielu k právu na riešenie predstavuje zdaniteľný obchod podliehajúci DPH; je dodaním služby, ktorá nie je oslobodená od dane a prevodcovi dňom dodania služby vzniká daňová povinnosť, a to bez ohľadu na to, že nadobúdateľ mal právo podľa § 20 ods. 3 patentového zákona využívať vynález.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca v odvolaní v podstate zotrval na námietkach, s ktorými sa žalovaný vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia a vo vyjadrení k žalobe. Žalovaný súhlasí s tvrdením žalobcu v súvislosti s princípom neutrality dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o daňové bremeno všetkých hospodárskych činností bez ohľadu na ich účely a výsledky pod podmienkou, že odliehajú DPH poukazujúc na Smernicu Rady EU č. 77/388/EHS (Šiesta smernica). Z Čl. 17 Šiestej smernice však jednoznačne vyplýva, že platiteľ dane je oprávnený odpočítať daň splatnú alebo zaplatenú pri tovaroch a službách, ktoré mu dodal iný platiteľ dane, ak sa tieto tovary a služby použijú na jeho vlastné zdaniteľné obchody. Vzhľadom k tomu, že žalobca ako jeden zo spoluprihlasovateľov prihlášky k vynálezu deklaroval vlastníctvo práva na riešenie, ktoré ho už oprávňovalo využívať vynález ako celok, fakturované plnenie (prevod práva na to isté riešenie) nepoužije na účely svojho podnikania, čím nebola splnená podmienka stanovená v § 49 ods. 2 zákona o DPH, a preto žalobcovi nevznikol nárok na odpočítanie dane z fakturovanej služby. Ďalej poukázal na skutočnosť, že podľa vyjadrenia žalobcu, predchádzajúce nadobudnuté podiely vždy následne previedol na združenie podnikateľov T. G., B., preto pred 30. októbrom 2007 nevlastnil žiadne práva a v tento deň prijaté plnenie mohol použiť na svoju podnikateľskú činnosť. Ako vyplýva z dokladov predložených žalobcom, medzi osobami, ktoré dňa 26. februára 2007 podali prihlášku č. X., je uvedená aj spoločnosť V. S., S.S. a žalobca, takže už pred prevodom fakturovaným dňa 30. októbra 2007 boli vlastníckmi práva na riešenie

k vynálezu podanému dňa 26. februára 2007 prihláškou č. 5017-2007 pod názvom: spôsob úpravy mastencového produktu s vysokým stupňom čistoty. Prevod práva deklarovaný spornou faktúrou a zmluvou predstavuje iba zmenu rozsahu veľkosti ich vlastnických podielov na riešení. Podľa aktuálnej informácie z internetovej stránky ÚPV SR o prihláške k vynálezu č. X. podanej dvanástimi spoluprihlasovateľmi (vrátane žalobcu) Úrad dodnes nerozhodol, takže spoluprihlasovatelia zatiaľ len deklarujú svoje právo na riešenie podaním prihlášky. Žalovaný preto s napadnutým rozsudkom súhlasí s tým, že nedošlo k naplneniu podmienky podľa ust. § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov na odpočet dane z pridanej hodnoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta OSP), keď oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na internetovej stránke najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, a na úradnej tabuli najvyššieho súdu a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vyčerpávajúcim spôsobom reagujú na všetky námietky žalobcu. Pretože v odvolaní žalobca neuvádza žiadne nové skutočnosti, než s ktorými sa už podrobne vysporiadali vo svojich rozhodnutiach ako žalovaný, tak súd prvého stupňa, odvolací súd len na zdôraznenie správnosti ich rozhodnutí uvádza, že v správnom konaní nezistil namietané porušenie zásad daňového konania.

V daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pri tom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní. Správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň. Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo (§ 2 ods. 1, 2, 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov).

Obsah administratívneho spisu potvrdzuje konštatovanie súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že daňové orgány poskytli žalobcovi dostatočný priestor na preukázanie jeho tvrdení a predloženie listinných dokladov, čo žalobca nevyužil. Krajský súd sa stotožnil s dôvodmi, pre ktoré odvolací správny orgán potvrdil napadnuté prvostupňové rozhodnutie o vyrubení rozdielu dane vo výške 44 118 Sk, a to, že žalobca nepredložil písomnú zmluvu o prevode práva na riešenie zo spolupôvodcov na spoločnosť V. S., S.S. B. a okrem toho žalobca ako jeden zo spoluprihlasovateľov patentu mal právo na riešenie, ktoré ho oprávňovalo využívať vynález v celom rozsahu aj bez predmetného spochybneného prevodu od spoločnosti V. S., S.S. B.. Žalobca v podanom odvolaní nereagoval ani na jeden z týchto dôvodov, iba tvrdil, že prevod spolumajiteľského podielu k právu na riešenie predstavuje zdaniteľný obchod podliehajúci DPH; rozhodnutie súdu však vychádza zo skutočnosti, že k takémuto prevodu nedošlo. Krajský súd jasne a zrozumiteľne odôvodnil, prečo považuje žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného za vydané v súlade so zákonom a odvolací súd sa s jeho závermi stotožnil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní nebol neúspešný a žalovanému správne orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2010

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská